కథా కౌముది

రాధా చలం ప్రణయ కథ

తురగా శివరామ వెంకటేశ్వర్లు

ఆరోజు శ్రావణ శుక్ర వారం . అందువలన రోజూ వేసుకునే జీన్ ఫాంటు షర్టు, పంజాబీ డ్రస్సు లాంటివి కాకుండా అందమైన చీర కట్టుకుని ఆఫీసు ముందు బస్సు దిగింది రాధ. గేటునుంచి స్మార్టుగా స్మార్టు ఫోను చూసు కుంటూ , నవ్వుకుంటూ ఆఫీసు వైపు నడుచుకుంటూ వెళ్ళుతోంది. దారిలో ఎదురుగా ఏదోపని మీద గేటు వైపుకు వస్తున్న ఒక అబ్బాయి, రాధ గుద్దు కున్నారు.. దానితో క్రింద పడబోయిన రాధ తమాయించుకుని, "కళ్ళు మూసుకు పోయాయా?" అని కోపంతో చెంప మీద కొట్టడానికి చెయ్యి ఎత్తింది. ఆ అబ్బాయి వెంటనే తన చేతితో రాధ చెయ్యి పట్టుకుని ఆపేడు. ఆవిధంగా మొదటి సారి వారిద్దరి చేతులు కలిసాయి . "అవునండీ! నిజంగానే కళ్ళు మూసుకు పోయాయి. మీరు వస్తుంటే గాలికి మీ చీర పమిట జారిపోయినా మీరు చూసుకోకుండా ఫోను చూసుకుంటూ వస్తున్నారు. పమిటజారిన అమ్మాయిని చూడడం సభ్యత కాదని కళ్ళు మూసుకుని వస్తుంటే మిమ్మలని గుద్దేశాను. ఏమీ అనుకోకండి. సారీ!" అన్నాడు ఆ అబ్బాయి.

"వాట్.. నిజమా?" అంది రాధ కుంచెం సిగ్గుతో పమిట సరి చేసుకుంటూ.

"నిజమేనండీ ఒట్టు" అంటూ ఆమె చేతిలో తన చెయ్యి వేశాడు..

మళ్ళీ వాళ్ళిద్దరి చేతులు రెండవసారి కలిశాయి ఆవేళ.

"మీ పేరు?" అడిగింది రాధ.

"చలం" అన్నాడు.

" సినీమా చలమా? రైటరు చలమా?" అడిగింది నవ్వుతూ.

"వాళ్ళెవరండీ.. నేను శేషాచలాన్ని" అన్నాడు.

" ఓహో! కొండచలమా!"అంది.

" ఏమిటండీ..కొండచిలువా అన్నట్లు అంటున్నారు" అన్నాడు చలం.

“అదేలెండి. ఏడుకొండలవాడు గుర్తుకొచ్చి అల్లా అన్నాను.”అంది మళ్ళీ నవ్వుతూ. “ఇంతకీ మీది ఏవూరు?”అడిగింది.

“నేను లోకల్” అన్నాడు.

“అదేమిటండీ. నేను ఊరు పేరడగితే సినీమా పేరు చెపుతూరు”అంది.

“అదేనండి.. నేను గుంటోరోడ్ని” అన్నాడు.

“ అదిగో మళ్ళీ యింకో సినీమా పేరు చెపుతున్నారు” అంది రాధ నవ్వుతూ.

“కాదండీ..మాది ఈవూరే.. గుంటూరు.”చెప్పేడు చలం.

“అల్లా చెప్పండి మరి “ అంది రాధ నవ్వుతూ.

“మీరు ఈ ఆఫీసులో పని చేస్తున్నారా? ఏ డివిజన్ లో” అడిగింది.

“అవునండీ ఎ డివిజన్ లో “ అన్నాడు.

“నేనడిగిందే మళ్ళీ నన్నడగుతున్నారు” అంది నవ్వుతూ.

“కాదండీ.. ఆఫీసు బిల్డింగు పై ఫ్లోరులో ‘ఎ’ డివిజన్ ఉంది కదా.. అందులో అన్నాడు.

“అల్లా చెప్పండి మరి” అంది మళ్ళీ నవ్వుతూ.

“అబ్బో! నన్ను బాగా ఆట పట్టిస్తున్నారే! ఇంతకీ మీ మాటేమిటీ?” అడిగాడు చలం.

“నేను మీ ఆఫీసులోనే ‘బి’ డివిజన్ లో చేస్తున్నాను” చెప్పింది రాధ.

“ ఒహో! అయితే నా క్రిందన్న మాట”అన్నాడు నవ్వుతూ.

“మీరు గ్రాడ్యుయేటా?” అడిగాడు చలం.

“బి.ఏ. తెలుగు” చెప్పింది రాధ..

“మీరు?”

“ఎమ్.ఎ. ఇంగ్లీషు” చెప్పేడు చలం.

“చలం గారూ ..మీరు నాకు ఒక సాయం చేయాలి.. నేనొక ఆఫీసు ఫైలు అర్జంటుగా పంపాలి. దానికి మీ ‘ఎ’ డివిజన్ నుంచి కొంత ఇన్ఫర్మేషన్ కావాలి. ఇవ్వగలరా?” అడిగింది రాధ.

“షూర్. మాడివిజన్ కి రండి. లేదా నాకు ఫోను చేయండి. ఇదిగో నా నెంబరు” అంటూ తన కార్డిచ్చి రాధ కార్డు కూడా తీసుకున్నాడు చలం. ఆవిధంగా శ్రావణ శుక్రవారం పూట చీర కట్టిన వేళ రాధకి చలం తో పరిచయమయింది.

ఆ పరిచయం తర్వాత వారిద్దరి మధ్య క్రమంగా చనువు, చొరవ పెరిగి మీరు మీరు పలకరింపులు నువ్వు నువ్వుల్లోకి మారాయి. కలిసి కాఫీలుకి వెళ్ళడం, ఫోనులు చేసుకోవడం, చాటింగులు, ఒకళ్ళనొకళ్ళు పొగుడుకోవడం, కలిసి గుళ్ళకి వెళ్ళడం మొదలయి ఆరు నెలలు గడిచాక తాను చలాన్ని ఇష్టపడుతున్నట్టు రాధకి అర్ధమయింది. ఒక రోజు రాధ సీరియస్ గా ఆలోచించి ఇంక చలంతో దాగుడుమూతలు, అష్టాచెమ్మలు మానేసి తను ప్రేమిస్తున్న విషయం చెప్పి తేల్చుకోవాలనుకుంది.

ఒక ఆదివారం చలంకి ఫోను చేసి, "ఐ లవ్ యు సీరియస్లీ" అంది.

దానికి "నువ్వు తెలుగు బి.ఏ.అన్నావు కదా ! ఇల్లా ఇంగ్లీషులో ప్రేమ విషయం ఐ లవ్ యు అని చెప్పడానికి సిగ్గు లేదూ నీకు? నీ స్టైలులో తెలుగులో చెప్పు" అన్నాడు చలం.

"ఎమ్.ఎ. ఇంగ్లీషు వాడివి తెలుగులో చెపుతే "నీకేమి అర్ధమవతుంది?"నవ్వుతూ అంది.

"అబ్బా! ఎది చెపు..చూద్దాం ." అన్నాడు.

"అయితే విను. చలం! వయస్సు పరువంతో పరవళ్ళు త్రొక్కుతున్న ఒక అందమైన నదిని నేను. నీవొక విశాలమైన సాగరుడవు. ఒక పున్నమి నాటి రాత్రి సిరి వెన్నెల లో నా వంకర టింకరి వయ్యారి నడకలతో వచ్చి నీలో కలసిపోవాలని, నిన్ను పొందాలని సాగరసంగమం చేయాలని వుంది ఏమంటావ్?" అంది రాధ.

దానికి చలం నవ్వినవ్వి, "బాబోయ్! మరీ ఇంత తెలుగులోనా ఐ లవ్ యు చెప్పడం?. ఏమంటాను. మానాన్న అమ్మలతో వెంటనే మాట్లాడమంటాను మీనాన్నను". అన్నాడు చలం.

ఒక రోజు చలం ఇంట్లో ఉన్నప్పుడు రాధ నాన్న రామనాధం, చలం నాన్న శంకరం కలుసుకున్నారు. రాధ చలంల మధ్య ప్రేమ సంగతులు , త్వరలో చేయవలసిన వాళ్ళ పెళ్ళి విషయాలు మాట్లాడుకుని రామనాధం లేచి వెళ్తూ, రాధ చెప్పిన సంగతి గుర్తుకొచ్చి శంకరాన్ని పలకరింపుగా అడిగాడు ,

" ఈమధ్య మీరు కంటికి కేటరాక్టు చేయించుకుని, చెవికి మెషీన్ పెట్టుకున్నారుట ఇపుడు బాగా కనపడుతోందా, వినపడుతోందా?" అని.

దానికి శంకరం , "ఆ.. ఇపుడు అందరి నిజరూపాలు తెలుస్తున్నాయి. చాటు మాటలు కూడా వినపడుతున్నాయి" అన్నాడు.

"అదేమిటండీ.! ఇపుడు నేనేమన్నానని నా నిజ రూపం తెలియడానికి చాటుమాటలు వినపడడానికి?" అడిగాడు రామనాధం ఆశ్చర్యంగా.

"ఏంలేదయ్యా.. కళ్ళు బాగా స్పష్టంగా కనపడుతున్నాయని, మెల్లిగా మాట్లాడినా వినపడుతోందని చెప్పడానికి అల్లా జోక్ గా అన్నాను అంతే" అన్నాడు శంకరం నవ్వుతూ.

ఇద్దరూ ఒకసారి నవ్వుకున్నారు. ఇంతలో బయట గుమ్మంలో కారు చప్పుడు విని తలుపు తీశాడు శంకరం.

కారు దిగిన అమ్మాయి లోపలకొచ్చి "హమ్మయ్యా! వచ్చేశాను బాబు!" అంది కష్టపడి నడిచి వచ్చినట్లుగా శంకరం ప్రక్కన కుర్చీలో కూర్చుంటూ.

అమ్మాయి మాట వినపడి శంకరం భార్య కూడా వచ్చి "ఏమిటమ్మా.. అల్లా నీరసంగా ఉన్నావ్?" అడిగారు ఆవిడ, శంకరం పుష్టిగా హుషారుగా ఉన్న ఆ అమ్మాయిని తల నిమురుతో.

"ఇంట్లో పని చేసుకోలేక పోతున్నాను" అంది ఆ అమ్మాయి.

"ఏం గిన్నెలు తోము కోవడం ఇల్లు ఊడ్చుకోవడం నువ్వేనా?" అడిగారు ఇద్దరూ.

"కాదులే.. పని అమ్మాయి ఉంది."చెప్పింది.

"బట్టలుతుక్కోవాలా?".

"అక్కరలేదు. వాషంగు మెషీన్ ఉంది".

"వంట వార్పు?".

"ఎప్పటినుంచో మాఇంట్లో వంట మనిషుంది".

"మరేమిటమ్మా! నువ్వు చేసుకోలేకపోతున్నది?" అడిగారిద్దరూ.

"వడ్డించడానికి ఎవరూ దొరికి చావట్లేదు" అంటూ గారాలుపోతూ లోపలికెళ్ళుతున్న అమ్మాయి వైపు చూస్తూ ఉండిపోయారిద్దరూ.

"మాఅమ్మాయి. అత్తవారు ఈ ఊరే!" చెప్పాడు శంకరం రామనాధంతో.

"మరి వెళ్ళొస్తా"..అంటూ బయలు దేరాడు రామనాధం ఇంటికి.

తర్వాత వీకెండులో రాధ చలానికి ప్రొద్దుటే ఫోను చేసి 'శుభోదయం' అంది హుషారుగా. "నీ తెలుగు చాలు గానీ విషయమేమిటో చెప్పు" అన్నాడు చలం.

"అదే.. మానాన్న మీయింటికొచ్చి మన ప్రేమ పెళ్ళి విషయాలు మాట్లాడేడుట కదా"అంది రాధ.

"అవును. ఏమన్నాడు మీనాన్న. నేను నచ్చానా మీనాన్నకి?" అడిగాడు చలం.

"అయ్యో! నచ్చకపోవడమేమిటీ! 'శంకరాభరణం'లాఉన్నావని తెగ మెచ్చేసుకున్నాడు నిన్ను" అంది.

"అంటే నాకు పాము గర్తుకొస్తోంది. అల్లా ఉన్నానా? అయినా నచ్చానా మీనాన్నకి?"అడిగాడు చలం.

"అయ్యో! కాదు..కాదు. శంకరుని మెడలో ఆభరణం కాదు. నెత్తిమీద ఆభరణం. 'శంభోర్మకుటభూషణం' చంద్రుడు. చందమామలా అందంగా ఉన్నావుట" అంది రాధ.

"అబ్బ! అంత నచ్చానా మీనాన్నకి. ఇంకేమన్నాడు? మీ నా....న్న. సాగతీస్తూ అడిగాడు చలం.

"మనిద్దరి జాతకాలు చూపించాడుట. నీకూ నాకూ వ్రాసిపెట్టిన్నుదట. నన్ను చేసుకున్నవాడు శ్రీమంతుడవుతాడుట" అంది రాధ.

" నువ్వు నన్ను చేసుకుంటే శ్రీమతివవుతావుకదా" చలం కౌంటరు.

"అది వేరు. పెళ్ళయిన అమ్మాయిలందరూ శ్రీమతలవుతారు కానీ పెళ్ళయిన అబ్బాయిలందరూ శ్రీమంతులు కాలేరు ఎక్కడో నాలాంటి అమ్మాయిని చేసుకున్నవాడు తప్ప" నవ్వుతూ అంది.

ఇపుడో వారం పోయాక మూఢం ప్రారంభమయి రెండు మూడు నెలలపాటు ఉంటుందిట. మూఢమి వెళ్ళేకా మన పెళ్ళి ముహూర్తమట " చెప్పంది రాధ.

"మరి మావాళ్ళకు నువ్వు నచ్చాలికదా"అన్నాడు.

"అందుకే మన పెళ్ళి చూపులు. మీరందరూ మాయింటికొస్తున్నారు. అవునూ! చలం ! పెళ్ళి చూపుల్లో ఏంప్రశ్నలు వేస్తూవో ముందే చెప్పేయవా.. ప్రిపేరయిపోతాను" అంది నవ్వుతూ.

"అబ్బ! ఆశ. పదవతరగతి పరీక్షల ప్రశ్నల లీకులకే లక్షలు లంచమడుగుతున్నయీరోజుల్లో పెళ్ళిచూపుల ప్రశ్నలు లంచం లేకుండగా లీక్ చేస్తానా?"అన్నాడు చలం జోక్ గా.

"లంచాలడగకు చలం. అడిగినందుకు నువ్వు, ఇచ్చినందుకు నేను పట్టుపడిపోతాం.. దొరికిపోతాం. పెళ్ళయ్యకా లంచాలు ఎలాగా తప్పవు."అంది నవ్వుతూ.

"అబ్బా! నీమాటల్లో భయం..భావంలో రొమేన్సు. తెలుగు బి.ఏ.అనిపించుకున్నావు రాధా." చలం పొగడత.

పెళ్ళిచూపులయ్యాయి. రాధా చలం ఇళ్ళ మధ్య రాకపోకలు మొదలయ్యాయి. నెలరోజులు రోజులు గడిచాయి. ఒక రోజు సాయంకాలం రాధ తమ్ముడు వాసు వచ్చి,

"అక్కా! యీవేళ చలం 'సిటీ బార్' లోంచి బయటకు వస్తుంటే చూశాను. కుంచెం నీరసంగా ఉన్నాడు" అంటూ చెప్పాడు.

"నీ మొహం. ఎవరిని చూసి అతననుకున్నావో! నేనమ్మనురా.. అయినా నువ్వెందుకెళ్ళావక్కడికి?" అడిగింది రాధ.

"నా కోచింగు క్లాసులు ఆ బార్ ఎదురు బిల్డింగులోనే కదా." చెప్పాడు వాసు.

"సరేలే. పోయి చదువుకో" అంది.

వారం పోయాక మళ్ళీ ఓ రోజు వాసు హడావిడిగా రాధ దగ్గరికొచ్చి "అక్కా.. యీవేళ మళ్ళీ చలం ఆ బార్ లోంచి బయటకు రావడం చూశాను. ఓకుర్రాడు అతన్ని పట్టుకుని తీసుకొస్తున్నాడు. చలం నన్ను చూసి పిలిచి అక్కడ తనను చూసినట్టు నీతో చెప్పొద్దని నాచేత ఒట్టు వేయించు కున్నాడు. నిజం!" అన్నాడు.

"అవునా?"అని ఆశ్చర్య పోయింది రాధ.

తర్వాత తన గదిలోకి వెళ్ళి పడుకుని చలం గురించి ఆలోచనలో పడింది. 'ఎంత మోసం. చలం బాగా డ్రింకరన్నమాట. పచ్చి త్రాగుబోతన్నమాట. ఆవేళ ఆఫీసు గేటు దగ్గర మొదట పరిచయమైన రోజున నన్ను గుద్దినపుడే అనుకున్నాను మందు కొట్టున్నాడని..కానీ వాడి మాయ మాటలు నమ్మాను. ఛీ.. చలాన్ని ఇంక కలవ కూడదు. వాడితో మట్లాడకూడదు. ఆఖరికి ఫోను కూడా చేయ కూడదనుకునింది. యింక భరించలేక రాధ తల్లి దగ్గరికెళ్ళి కాగలించుకుని విషయం చెప్పి భోరునేడ్చింది. తల్లి రామనాధాన్ని పిలిచి విషయం చెప్పింది.

"అల్లాగా? అయితే ఆ 'సిటీ బార్ 'ఓనరు నాకు బాగా తెలుసు. చలం ఫొటో ఒకటియ్యి. అది చూపించి వాడు బార్ కి ఎప్పుడొస్తున్నాడు, ఎప్పటినుంచి వస్తున్నాడు, ఏంతాగుతున్నాడు, బీరా, విస్కీయా, బ్రాందా అన్ని విషయాలడిగి చలం గుట్టు రట్టు చేస్తాను. వాడిని నిలదీస్తా!" అన్నాడు రామనాథం కోపంగా.

వెంటనే రాధ తల్లి "ఆ బార్ ఓనరు మీకెల్లా తెలుసండీ? అన్ని డ్రింకుల పేర్లు మీకెల్లా తెలిసాయి? మీరు కూడా తాగుతారా?"అంటూ మొగుడు చేతులు పట్టుకుని ఘొల్లుమంది.

"ఛీ! నోరు ముయ్యవే! ఆ బార్ ఓనరు సుబ్బయ్య మొదట్లో హొటలు పెట్టాడు. నువ్వు పుట్టింటికెళ్ళినప్పుడల్లా ఆహొటల్లో భోజనం చేసే వాడిని. అప్పటినుంచి తెలుసు నాకు" అంటూ బుజ్జగించాడు రామనాధం.

"అంతేనా? హమ్మయ్య! అనుకుంది రాధ తల్లి.

మర్నాడు చలం ఫొటో పట్టుకుని తన కారులో బయలుదేరేడు సిటీబార్ కి రామనాధం. దారిలో డ్రైవరు కారు స్లో చేసి, "అయ్యగారూ! ఏ అలవాటులు లేని మీరు బారు కి బయలుదేరితే నాకే బాధగా వుంది.. మరి అమ్మ గారికి తెలుస్తే ఆవిడ ఊరుకుంటారా?" అనడిగాడు.

"ఓరి నీ మొహం మండ! నేనావిడికి తెలిసే వెళ్ళుతున్నా..నేనేమీ మందు కొట్టడానకి వెళ్ళట్లేదు. సుబ్బయ్యతో పనుండి వెళ్ళుతున్నా". చెప్పాడు రామనాధం. కొంత దూరం వెళ్ళేకా కారు ఆగింది. రామనాధం దిగి బయట బోర్డు చూశాడు. 'సిటీబార్' అని పెద్ద అక్షరాలతో వ్రాసి వుంది. లోపలికెళ్ళేడు. చూస్తే అది బార్ లా లేదు. లోపల ఓ కేబిన్ ఉంది. దానిమీద ప్లాస్టిక్ అక్షరాలతో డా..గోపాలం .ఎం.బి.బి..యస్. ఫిజీషియన్. అని ఒక చిన్న బోర్డు ఉంది. తలుపు తోసుకుని లోపలికళ్ళాడు. కుర్చీలో కూర్చుని వున్న డా.గోపాలానికి తనను పరిచయం చేసుకుని ఎదురు కుర్చీలో కూర్చుని, "ఇక్కడ సిటీబార్ ఉండేది." అన్నాడు.

గోపాలం వెంటనే, " అవును.. ఆబార్ ఇప్పుడు లేదు. ఎత్తివేసి నెల దాటుతోంది. నేను తీసుకుని ఈ చిన్న ఆసుపత్రి పెట్టా. పదిహేను రోజులవుతోంది. ఇంకా ఎవరికీ బాగా తెలియదు. బయట ఇంకా బోర్డు కూడా పెట్టలేదు. బోర్డు వ్రాయిస్తున్నా" అని చెపుతూ అడిగాడు రామనాధాన్ని " ఏం మీకు బార్ కి వెళ్ళే అలవాటుందా?" అని.

"లేదండి! బాబూ!" అంటూ జేబులోంచి ఫొటో తీసి చూపిస్తూ," ఈ బడుద్ధాయికి మాఅమ్మాయినిచ్చి పెళ్ళి చేద్దామనుకన్నాం. కానీ ఇతను ఈ బార్ లోంచి బయటకు రావడం యీ వారంరోజుల్లో రెండు సార్లు మా అబ్బాయి చూసాడుట. నిన్నబాగా మందు కొట్టినట్టుగా ఇంకో అబ్బాయి సాయంతో బయటకు రావడం చూసి మాకు చెప్పడంతో ఈబార్ ఓనరు సుబ్బయ్యని అడిగి వివరం తెలుసుకుందామని వచ్చా. సుబ్బయ్య నాకు బాగా తెలుసు" చెప్పాడు రామనాధం.

గోపాలం ఫొటో చూసి, "అరే! యితను మాశంకరం వాళ్ళ అబ్బాయి. చలం. నాఫ్రెండు కొడుకు. వారం క్రితం నావద్దకు వచ్చాడు. గాలి మార్పు వల్ల బాగా జ్వరం వచ్చింది. ఇతను నా పేషెంటు. నిన్నకూడా వచ్చాడు . నీరసంగా వున్నాడని ఓకుర్రాడిని సాయం యిచ్చి పంపాను. ఇతను బార్లో మందు కొట్టడమేమిటండీ! అసలు ఇక్కడ బారే లేదు కదా!. ఇతను గుళ్ళో ప్రసాదంగా పానకం తప్ప ఇంకేమీ తాగడు" అని నవ్వుతూ అంటూ, "ఎక్కడో పొరపాటు జరిగింది. బహుశ మీఅబ్బాయికి యిక్కడ బార్ ఎత్తివేసినట్లు, ఈ చిన్నఆసుపత్రి ఉన్నట్లు తెలియదు. చలం నాదగ్గరకొచ్చి బయటకొస్తుంటే 'సిటీబార్' బోర్డు చూసి బార్లోంచే చలం వస్తున్నట్టు మీఅబ్బాయి అనుకున్నాడు. సందేహం లేదు. అందుకే మీకల్లా చెప్పాడు. డోన్టువర్రీ! గోహెడ్ విత్ మేరేజ్. యువర్ డాటర్ ఈజ్ వెరీ లక్కీ! చలం ఈజ్ బెస్టు బోయ్. ఐ నో. ఆల్ ది బెస్టు!" అంటూ ఇంగ్లీషులో హుషారుగా చెప్పి షేకుహేండిచ్చి," నౌ యుకెన్ గో" అని రామనాధానికి చెప్పి వెయిట్ చేస్తున్న పేషెంటుని పిలిచాడు డా.. గోపాలం.

రామనాధం ఊపిరి పీల్చుకుని ఇంటికెళ్ళుతూ డ్రైవరనడిగాడు, "సిటీ బార్ లేదుట కదా యిపుడు.. నీకు తెలవదా?" అని.

"తెలవదండీ. నేను ఇటువైపుకొచ్చి చాలా రోజులయింది. పోనీలెండి. కుర్రాళ్ళలో తాగుడు తగ్గద్దీ." అన్నాడు డ్రైవరు. ఇంటికొచ్చి రామనాధం అందరినీ పిలిచి జరిగినదంతా చెప్పి, కొడుకు వాసుతో,

" ఏరా అసలు అక్కడ బారే లేనిదే అక్కతో అల్లా ఏందుకు చెప్పావనడిగాడు?".

"నాకేమి తెలుసు? 'సిటీ బారని' బోర్డు ఉందికదా. అందుకనుకున్నాను" అన్నాడు వాసు.

వెంటనే రాధ అందుకుని "అయితే అక్కడ తనను చూసినట్టు నాతో చెప్పొద్దని వాసు చేత యెందుకు ఒట్టు వేయించుకున్నట్టు చలం? నాన్నా?" అంది. "ఇది మంచి పాయింటు! చలం ఇంటికెళ్ళి తేలుస్తా!" అన్నాడు రామనాధం.

ఆసాయంకాలం చలం ఇంటికెళ్ళాడు రామనాధం. పలకరింపులయాక అడిగాడు చలాన్ని, "ఏమయ్యా నిన్ను ఆసుపత్రి దగ్గర చూసినట్టు రాధతో చెప్పొద్దని అన్నావుట మా వాసు తో. ఏం చెపుతే ఏమవుతుంది.. రాధకి తెలుస్తే ఏమవుతుంది?" అనడిగాడు.

"అవునండి. అన్నాను. రాధ సంగతి మీకు తెలియదు. రాధకి నేనంటే పిచ్చి ప్రేమ. నేను జ్వరంతో ఆసుపత్రికి తిరుగుతున్నట్టు తెలిస్తే తట్టుకో లేదు. తిండి కూడా తినదు. ఆఫీసుక్కూడా వెళ్ళదు. అందుకే వాసుతో అల్లా చెప్పేను." అన్నాడు చలం.

"బాగుందయ్యా! మీరు మీ ప్రేమలు. మరి వెళ్ళొస్తా.." అని ఇంటికి తిరిగొచ్చి భార్య, రాధలతో చలం చెప్పిన జవాబు చెప్పాడు రామనాధం. రాధ ఎగిరి గంతేసింది. చలం గురించి మరోలా అనుకున్నందు తనను తానే తిట్టుకుంది మనస్సులో. కొద్దిరోజులుకి అడ్డున్న మూఢం వెళ్ళి పోయింది. తరువాత ఒక శుభముహూర్తాన ఉదయం రాధా చలంల పెళ్ళి వైభవంగా జిగింది.

ఆసాయంకాలం పెళ్ళి వారందరూ కళ్యాణ మండపం నుంచి బయలు దేరుతుండగా రామనాధం స్నేతుడు కాంతయ్య వచ్చి,

"రామనాధం! అర్జంటు పనుండి పొద్దున్న పెళ్ళికి రాలేకపోయూను. ఏమనుకోకు. పెళ్ళి బాగా జరిగిందాని" అడిగాడు.

"బాగానే జరిగింది కానీ నాచేత ఇరవైవేలు యిప్పించి నువ్వు పెట్టిన పురోహితుడు బుచ్చయ్య శాస్త్రిరి మాత్రం కేశవనామాలు కూడా పూర్తిగా చదవలేక పోయాడు."అన్నాడు రామనాధం పెళ్ళికి రానందుకు కాస్సేపు కాంతయ్యని సరదాగా ఏడిపించాలని. అది కనిపెట్టిన కాంతయ్య రామనాధంతో, "అయ్యో! బుచ్చయ్య పండితుడయ్యా! అతనికి కేశవనామాలు తెలియక కాదు..ఆయనకు నామాల శాస్త్రిరి అని పేరు కూడా వుంది. ఎటొచ్చి....ఈవేళ ఆయన చేయించవలసిన ఇంకో పెళ్ళి ముహూర్తం దగ్గర పడడంతో ఈపెళ్ళి కుంచెం తొందరగా చేయించాడు." అన్నాడు. రామనాధం, కాంతయ్య వీరి సంభాషణ వింటున్న అందరూ గట్టిగా నవ్వు కున్నారు.

COMMENTS